

Előfizetési árak:
 Egész évre . . . 6 frt — kr.
 Félévre . . . 3 " — "
 Negyedévre . . . 1 " 50 "
 Egy óra . . . — " 50 "
 Egyes szám ára 8 kr.

Kiadóhivatal:
 PÉCS, Széchenyi-tér 12-ik szám
 (Nádasy-féle ház)
 hová az előfizetések és a lap
 szétküldésére vonatkozó felszó-
 lások intézendők.

PÉCSI FIGYELŐ

(PÉCSI HIRLAP.)

Megjelenik hetenként kétszer: **szerdán és szombaton.**

Szerkesztői iroda:
 PÉCS, Széchenyi-tér 12-ik szám,
 hová a lap szellemi részét
 illető minden közlemény
 intézendő.

Kéziratok vissza nem adatnak

Hirdetések

a kiadóhivatalban vétetnek fő
 Előfizetések elfogadtatnak még
 valamennyi könyvkereske-
 désben.

Egyes számok kaphatók:

Weldinger N. utóda Domján I., Valentin K. fia (Széchenyi-tér), Engel Lajos (fő-utca), Hochrein József és fia (Széchenyi-tér) 85hm Manó (fő-utca), papir- és könyvkereskedéseiben
 Mindezen helyeken előfizetések is elfogadtatnak.

Rendőrségünk.

(V.) Köztudomásu dolog, hogy a városi rendőrség egy kis reformon ment keresztül: szaporított a létszám s új egyenruhát kap a legénység. Tagadhatatlan, hogy mind a két körülményre szükség volt. A régi állomány alig állott 30 emberből, ennek a csekély számnak is egy része csatlós, ajtónálló, majd meg kézbesítői szereplésre volt fölhasználva s így a közrend főtartására igen csekély erő maradt. Ezer szerencse, hogy városunk a közegészségi, köztisztasági viszonyoktól eltekintve, nem igen volt próbára téve. A közbiztonság nagyobb mérvben egyáltalán nem zavartatott meg az utóbbi években. Szerencse mondom, mert a csekély erő a személyes és vagyoni biztonságot aligha őrizhette volna meg.

Hála a haladás szellemének, rendőrségünk reformjában is tapasztaltunk haladást. A rendőrség szaporított, igaz, hogy csekély számmal, de ha még ehhez hozzávesszük azt a körülményt, hogy a rendőrség jövőre nem teljesít háziszolgái teendőket, nem kézbesít; úgy egy időre megfelelhet a kívánalmaknak. Az államosítás, mely már úgyszólván rohamosan közeleg, ezt az intézményt is újjá fogja alakítani s a modern kor követelményeinek megfelelőleg reorganizálja s ha valahol kívánatos lehet az államosítás, a rendőrségnél föltétlenül üdvös és szükséges. Az egyenruhát is igen jó volt megújítani s a fővárosi állami rendőrség mintájára készíttetni. A régi hajdu-ruha, ez a formátlan falusi kocsis-plundra, sehogy sem illett a magát

nagyobb városokhoz méltán sorolható szab. kir. Pécs város rendőrségéhez.

A régi igénytelen, kisszerű ruhánál sokkal diszesebb, komolyabb, mondhatnám tekintélyesebb az új egyenruha s erre szükség van, mert hiszen fő a rendőrség-nél a „tekintél.”

Minthogy azonban régi igazság, hogy: „Nem a ruha teszi az embert” — egyébre is lenne szükség: a rendőrség kiképzésére.

„Szabad királi ész és tapintat!”

Ez a Buczkó által annyira hangoztatott alap-elv a rendőrség képzettségének lényege. Hiába szaporítja a város köztörvényhatósága a rendőrség létszámát, hiába öltözteti a legénységet a budapesti állami rendőrség uniformisába, ha nem műveli, ha nem tanítja meg egy kis mőresre ezeket a többnyire faragatlan embereket. Mit ér a nyers erő s méltóságteljes egyenruha, ha nincs „szab királi ész és tapintat.” Ezt pedig nem készít az uniformisokhoz Krausz Simon polgártársunk, erre képezni, erre tanítani kell rendőreinket.

Szerény véleményem szerint egy jó szolgálati szabályzatot kellene kidolgozni s oda hatni, hogy ez ne csak papíron legyen meg, hanem ott a rendőrsapka alatt is, a fejben. Másodsor a rendőrségnek, itt értve a legénységet s altiszteket, hetenként legalább kétszer egy pár órai tanítást kellene adni, hogy megjelenésük, föllépésük, tevékenységük s mindenben való eljárásuk megfeleljen a modern kor követelményeinek. Meg kell velük ismertetni azon törvényeket és szabályrendeleteket, melyek a közrendészet keretébe vágnak,

hogy adandó alkalommal fölhasználhassák, hogy tudják magukat mihez tartani. De nehogy félre értsenek bennünket, hevenyébe ki is magyarázom magamat, hogy mit értek én a törvények és szabályrendeletek ismertetése alatt. Nem akarok én a világért sem doktor juriszokat neveltetni a rendőrből, Isten mentsen meg, hiszen az e fajtából van elég, talán több is, mint kellene. Hanem igenis azt óhajtom a közrendészeti törvények és szabályrendeletek könnyü modorban s népszerű módon való tanítása által elérni, hogy tudja meg az a rendőr, hogy voltaképen mi végre teremtette az Isten a világra, hogy mi a rendőr kötelessége. Hányszor történik rendőri kihágás, a rendőr szemtanuja az esetnek s békén túri, nézi, mert nem tudja, hogy ez tulajdonképen em szabad. A ki nem tudja, hogy mi a rend a maga valóságában, az nem is örködhetik igazán a rend fölött. A rendőrséget tanítani kell, ha azt akarjuk, hogy jó rendőrségünk legyen.

Ez természetesen időbe s pénzbe kerül; adjunk tehát időt hozzá s pénzt. Bizza meg a város köztörvényhatósága a rendészeti bizottságot, hogy dolgozzon ki egy jó szolgálati szabályzatot s bizza meg valamelyik erre alkalmas rendőrkapitánysági tisztviselőt a rendőrség oktatásával.

Rövid idő múlva meglátjuk a különbséget a régi slendrián s az új rendszer közt.

Lesz tisztességes rendőrségünk s köztisztasági, közegészségi s egyáltalán közrendészeti téren örvendetes haladás.

De még valamit.

A „Pécsi Figyelő“ tárczája.

Zugsführer Krausz mesél.

Irta Pipulus.

Valahogyan Hári Jánost ne képzeljen a nyájas olvasóm. Zugsführer Krausz eredeti östypusa a közös hadseregbeli bakának. Délezeg termetű, könnyed mozdulatu, jó humoru legény. Villogó szemeit ha egyetlen egyszer rajtfelejtette valamelyik leányzón, az beléje bolondult menten.

Boldog emléktű Cordon alezredesnek kedves embere volt, ki a Zugsführert rendszeren abban a kitüntetésben részesítette, hogy a pihenők alatt, a még boldogabb emléktű Rasi lovának a kantarát nyomta a kezébe.

Nagy dolog ez, mert rendszeren alkalmat szolgáltatott arra, hogy a szeretett parancsnokkal néhány szót válthatott, a mi magában véve is dicsőség, hát még az, hogy olyankor a szolgálati út mellőzésével lehetséges volt a rendkívül igazságszerető parancsnoknak az esetleges panaszokat előadni, a mely után egy pár nappal mindig következett egy kis dörgedelem a fiata-

labb tisztok fejére, kik nagyon nehezen szoktak ahhoz a gondolathoz, hogy a legénység is, bár silányabb minőségű, hűsből vagy teremtve. Már pedig Zugsführer Krausz mindig hordott magával jó csomót a panaszból, hogy adott alkalommal kitálalhasson vele.

Látjuk tehát, hogy ez okból is nagy kitüntetés volt a szolgálat Rasi körül.

Csak egyetlen egyszer élt vissza a derék szakaszvezető a beléje helyezett nagy bizalommal.

Keleti származását akarta igazolni a zászlóalj legénysége előtt; a kelet népei — mondják — mindannyian született lovasok. Zugsführer Krausz pedig nemcsak keleti, hanem egyáltalán azt akarta beigazolni, hogy szármata eredetű. Egy pihenő alkalmával, míg a tisztok „Besprechung“-ra voltak a tábornok előtt, fölkapaszkodott a földjére (Rasi telivér arab mén volt) és a pihenő bakák nagy gaudiumára bemutatta a lovagió-művészetét. Vesztére azonban, mert a nemes állat nem hagyta magát a kengyelbe nem illő bakkancsok által sokaig regulázni, és a rövid vágójában hirtelen megállva, szügyébe vágta a fejét, a két hátulsó lábával pedig hatalmasat rugott a levegőbe, a mely manőver folytán a

dilletáns műlovar kiteremtetvén a nyeregből, nagyszerű salto mortale után úgy odavágta magát a szerencsésére puha gyepre, hogy minden porzikája ropogott. Rasi pedig nagyokat fújt a földön fekvő művész arczába, mintha biztatná — új expedícióra.

S nem elég a nagy szégyen, ép abban a pillanatban érkeztek vissza a tisztok és az alezredes úr odamenvén a gyepen legelésző vitézhez, fejesóválva mondotta neki rettenetes magyarságával; „fiám, fiám, te vágy egy nágy számár.”

Hanem azért tovább is kegyében maradt a „fiám számár“, mint a hogy a Zugsführeren is rajt ragadt azóta a „fihrer ur fiám számár“ gúnynév.

Nagyon természetes azonban, hogy Zugsführer Krausz erről az epizódról beszélni nem igen szeretett s midőn vagy egy pár hónappal később az ujczok bevonultak, s úgy estenden ágya köré gyűlt a szakasza csendes pipaszó mellett kedélyes beszélgetésre, Opitz, az a nyugtalan vér, meg nem állhatta, hogy a hitsorsosával történt kalandot is el ne mondja, természetesen úgy, mintha az valamelyik kadéttal történt volna és a reményteljes ifju zöldfüllű csemeték

A legénység szolgálati kedvének fokozására is lehetne a hatóság tekintettel. Tudomásunk szerint a legénység fizetésében két fokozat van, vannak havi 25 és havi 30 frttal alkalmazott rendőrök. Legyen ez a fokozat előléptetés. Ne tegyen úgy a hatóság, mint épen most tett a legénység számának szaporításánál, hogy az ujonczokat fölfogadta 30 frtra, a régi szolgákat pedig, a kik szorgalommal, kitartással, becsülettel teljesítették tőlük telhetőleg kötelmeiket, meghagyták tovább is 25 frttal. Ez igen leverő, ez igen bántó; ily méltatlanság csak deprimáló hatással lehet.

Azt hiszem igazam van.

S nagyon helyesen cselekednék a hatóság, ha egyes kiválóbb alkalmakkor, midőn valamelyik rendőr önfeláldozó cselekedete által kitünteti magát, bizonyos jutalomban részesítené, még pedig lehetőleg egy kis ünnepélyességgel összekötve, pl. a közgyűlés előtt. Ez minden bizonynyal lélekemelő és serkentő hatással lenne s a többi is buzdítaná.

A jó rendért mindent el kell követnünk.

Rend a dolog veleje!

A primási székhely kérdésében a minap általunk is átvett hirt, hogy egy bécsi lap szerint — a püspökök congregációja beleegyezett volna a székhelynek Budapestre leendő átvételébe, a magyar napilapok demontálták. E kérdésben az az újabb s valószínűbb hír, hogy a kormány legközelebb törvényjavaslatot fog be-terjeszteni az országgyűléshez a székhelynek Budapestre leendő átvételé érdekében. E törvényre azért lesz szükség, mert — bár a primási székhely meghatározása teljesen a korona jogai közé tartozik — a primási székhely megállapítására 1804-ben külön törvény is hozott, s most ezt ismét csak törvény változtathatja meg.

Megyék mozgalma az államosítás ellen. A kormány államosító törvényjavaslata ellen, illetőleg az autonomia föntartása érdekében eddig fölirtak: Zemplén, Szabolcs, Békés, Csanád, Hont, Alsófehér, Heves, Baranya, Bihar, Pest és Komáromvármegyék és Székesfehérvár m. kir. város törvényhatósága. Népgyűlések tartottak idáig Szentesen, Békés-Gyulán, Losonczon, Sz. Keresztúron, Tördán, Csikszere-dán. Az államosítás eszméjét kárhóztatólag nyilatkozott még Fehérmegye. Kolozsmegye pedig most tartott rendkívüli közgyűlést, melyen oly értelmű föllirat-tervezetet fogadtak el, minőt Baranyavármegye terjesztett föl, hogy t. i. a képviselőház vegye le a javaslatot a napirendről,

annyival is inkább, mert a képviselőház tagjai nem kaptak mandátumot az államosítási törvényre vonatkozólag.

Baranyavármegye föllirata és baranyai községek kérvénye az államosítás ellen. A képviselőháznak e hó 25 én tartott ülésén mutatta be a képviselőházi elnök Baranyavármegye közönségének fölliratát, továbbá Berkesd, Cserkut, Geresd, Kéménd, Monyoród, Maráza, Pereked, Pécsvárad, Romonya, Szederkény, Szilágy és Várkony baranyavármegyei községeknek az államosítás ellen szóló kérvényeit. Mindezek tárgyalás és jelentéstétel végett kiadattak a képviselőház közigazgatási bizottságának.

A paprikás.

(H.) Nagy fölfordulást okozott bizonyos körökben minapi cikkünk, mely a táblai épületről szólva élesen és jogosan kelt ki a fölösleges pazarlás ellen, holott szolidabban is még mindig diszesen lehetett volna előállítani az épület berendezését.

A cikk szókimondó volt, mint e lap minden cikke, s ezt a szókimondást nem bírták el bizonyos gyomrok. Nagyon paprikás-borsos eledele az azoknak a gyomroknak; nem is csoda, nem egészségesek már azok a gyomrok a sok édesség miatt — oda már csak az úgynevezett pikáns eledelek valók, holmi csigabiga, tengeri rák, a mit meg — tudni való, hogy az egészséges gyomor nem vesz be.

Elvégre is mi nem tehetünk arról, hogy valakinek rossz a gyomra; mi egészséges gyomru embereknek tőzünk s hála Isten, ilyen több van, mint az amolyan, s a jó gyomruak nagy serege egyhangulag dicsérte a kosztot.

És jó uraim, ha önök szeretik azt hangoztatni, hogy a többség az igazság, a kisebbség hallgasson, úgy a hallgatás joga az önöké s a beszélés kötelessége a mienk. Mert tessék leszavaztatni a közönség illetékes részét s meg fogják tudni uraim, hogy a többség a mi álláspontunkon van ebben a kérdésben; és ez a többség a legfüggetlenebb többség, nem olyan összefogdosott érdekcsoport, a milyent az önök kormánya tartogat együtt szép szóval, pénzzel, szabadalmakkal, erőszakkal — a mint az embere kívánja.

A mi nagy többségünk velünk együtt tárt karokkal fogadja a kir. tábla egy részének Pécsre jövetelét, melegen üdvözlözi nem is mint vendéget (mert minapi cikkünkben e kifejezést csak képletesen kellett érteni) azt a tekintélyes bírói kart, mely immár társadalmunk erősségévé lett, mely tudásával imponál, műveltségével hódít, mely tárgyilagos igazságérzeténél fogva bizonyára nem úgy mérlegel, mint azok a keresztes lovagok, a kik most annyira fegyverkeztek ellentünk. Ők bizonyára nem azt olvassák ki sorainkból, hogy mi sajnáljuk a kir. táblától a tisztességes, a méltóságnak megfelelő berendezést — ilyet

reánkfogni vagy alávalóság — ha tudatos — vagy alantas gondolkodásra mutat — ha csak így értették meg szavainkat.

De hát az ilyen félremagyarázás nagy és tudós embereknel is nem ritka, s ha ez mérték a tudós-nagyságra, úgy földig hajolva elismerjük, hogy önök uraim nagyon bölcs emberek.

Mert így alapjában még félre nem magyarázták a mi cikkünket soha. S miből eredt ez a balmagyarázat? Abból, hogy azok a jó urak — a személyes érdekek, a személy-kultusz zászlóvivői, kik mindenben, minden nyomtatott sorban azt keresik: kire vonatkozhatik ez — megint személyt kerestek maguknak, holott mi sem meg nem nevezünk, sem körül nem irtunk senkit, csak kérdésképen állítottuk föl: vajjon mi szolgált a pazarlásra? A kormány urhatnamsága-e a városok vagyonában vagy talán valami stréber dolgozik a maga érdekében? Mert „a mi a szolid munkán fölül látható, az valószínűleg a strébereskedés munkája.“ Ki az a stréber? Valaki — az Isten tudja ki! Itt a határvonal és ne tovább! Mi nem is mentünk ennel tovább.

Önök mentek jó uraim. Önök kerestek embert, mert önöknek ember kell. Mi távolról sem gyanakodtunk senkire, csak gondoltuk, hogy kell lenni valakinek. Ugy látszik nem alap nélkül sejtettünk. Önök mutattak nekünk egyszerre két-három embert is. No azok nem fogják önöknek megköszönni ezt a barátságot.

Már most innen indult ki a további fegyverfenés. A személyimadás arra vitte önöket, jó uraim, hogy megtalálván a strébereket, (mi nem fogadjuk el egyiket sem, mert mi nem foglalkozunk most személyekkel) miután a jó viszony követeli, hogy védelembe vegyék, (bár fölösleges módon) hát védték, támadtak minket s hogy ezt tehessék, elcsúrték minden szavunkat.

Ránk fogták, hogy garasos fölfogás vezérel beütöket egy igazságügyi faktórral szemben, hogy az igazságszolgáltatás magasztosságáról, méltóságáról, az ehhez szükséges külső tiszteletadásról nem bíruuk helyes képzetel. Nem jellemeztük ezt a beszédet, mert megint csak paprikás lenne az, s most ez egyszer a gyenge gyomruaknak főzünk. Hanem azt kijelentjük, hogy szörnyű a tévedés.

Ha mi garasos fölfogással élünk, kezdhetjük volna ott, mikor azt a házat, mely most a kir. táblát fogadja magába, szánta rá a tanács. Kezdhetjük volna tán még elején, hogy egyáltalában semmit sem szavazunk meg — a kormány kötelessége lévén az igazságügy érdekében szétosztott kir. táblákat hajlékkal ellátni, mint a hogy a törvényszékeket stb. Ő látja el. Pécsnek pedig, szintén az igazságügy érdekében, kellett kapnia kir. táblát. De hát túltettük magunkat ezen az állapoton is, bár mindig hangoztattuk, hogy a kormánynak — licitáció nélkül — kötelessége Pécsre táblát tenni, mert ép a szétosztás szükségessége hordja magában ezt a szükségességet is.

A kormány azonban igenis licitációt rö-

hangos röhögése között csak egy pár szemtanu vénebb baka diskkrét mosolya mutatta, hogy még élénken emlékeznek a mulatságos esetre.

Zugsführer Krausz óriási füstfelhővel takarta el arcát és másik mesébe kezdett.

Hogy is volt csak?

Ujdonsült Gefreiter voltam; Zippli, a század szabója még föl sem varrta a palacsinta nagyságu egy pár csillagot, már siettem egy kis barátságos áldomásra meghívni az őrmester urat, meg a szakaszvezetőmet. Az őrmester úr megígérte, hogy elvisz magával az ő „Leibkorcsmájába,“ a hol, ha szükség, még énnekem is fog hitelt nyitni. El is mentünk és hármasan szép csendesen iddogáltunk, éltetve egymást, meg a hozzánk tartozókat. Az őrmester úr kitűnő viczeket fabrikált s mi kötelességszerűen jókat neveltünk azokon s a kedélyes mulatozásnál észre sem vettük, hogy a takarodót, jó rég, hogy elfújták.

Ugy tíz óra tájt jutott eszembe, hogy talán mégis jó lenne hazafelé indulni és ezt mondtam is a két társamnak. Az őrmester úr fölhúzta a szemöldeit, úgy nézte az asztalon álló türes tüvegeket, míg a Zugsführer váltig erősít-

gette, nem kell mennem, még ráérek, nincs tizenegy óra még.

— Ugyám, — mondom én — de nekem engedélyem nincs.

Erre a szóra megnyult mind a kettőnek az ábrázata.

— Biz akkor haza kellene mennünk, mondja az őrmester úr.

— Hát menjünk!

Csöngtettem a pinczérnek s mint illik, kifizettem a „czechet.“ Egy ideig csak vártam, hogy a másik kettő is megindul. Azok azonban egy cseppet sem látszottak hajlandók lenni erre.

— Csak te eredj haza, (mert te tu lettem mind a kettővel még az első pohárnál) mondja az őrmester — aztán a kapunál, ha kérdőre vonnak, mondjad, hogy nálam voltál ordonáncznak.

Hát elmentem. Egy kicsit szepegtem ugyan, mert az már csak tudni való dolog, hogy őrmesternek ordonáncza nincs; de hát, édes Istenem, olyankor az ember még a szalmaszába is kapaszkodik.

Benézek a kapun, hát valami diga rácz „Thorinspekeziós“ káplár áll bent és csukott szemmel pöfékel az agyagpipájából.

Ugy tettem, mintha egy kicsit nagyon be volnék kapacitálva.

— Serbus! — mondom neki és be akarok menni.

— „Erlóbnisz?“

Hiszen, ha az volna, nem kaptál volna tőlem servust, gondolom magamban.

Kiveszem a tárczamat, aztán részeg ember módjára motoszkálok benne; végre is egy forintos bankót nyomok a kezébe; no itt az „Erlaubniss.“ A diga káplár csak rázta a fejét.

Motoszkálok hát tovább a tárczámban és a kezembe akad a — zálogcédula, a melyiken az óramat csaptam be még az nap délután.

Odakinálom neki; próba szerencse.

A diga nézte egy ideig, de úgy látszik, nem tudott eléggé kiokosodni belőle. Végre egy számon akadt meg a szeme; odabök az ujjával.

— Hát persze, — mondom neki — hogy tizenkét óráig van engedélyem! (Mert az áll rajta: „12 frt.“ Ennyiért fogadta el a zsidó t. i. a szép remontoár óramat.)

Minden rendben volt. A diga káplár szépen összehajtogatta az írást és eltette a pügyelárisába, én meg jót nevetve a sikerült eseten,

tűzött. Hát ha előre ki volt szemelve minden székhely, ugyan miért kapott akkor minden valamire való város fölhívást, hogy közgyűlési határozattal jelentse ki, mit áldozna egy esetleges kir. tábláért? Uraim, ne áltassák a világot azzal, hogy ez nem licitáció.

De mi még a licitációba is belementünk, s megszavaztunk a jó ügy érdekében annyit, a mennyire majd szükség lesz. Nem mondtuk ki, hogy mennyit, s ha valaki számot határozott meg valahol, azt jogtalanul és megbízás nélkül tette. De került légyen a kir. tábla csakugyan 200.000 frtba, ha ennyire csakugyan szükség van, a város egyetlen szabadelvű gondolkodású polgára sem tagadja ezt meg a királyi táblától. Mondják ki, hogy az igazságügy érdeke, a tábla működési köre nagyobb, kétszer akkora épületet kíván, kétszer akkora berendezéssel — az ügy érdekében ezt mindenki szó nélkül megszavazza, mint a hogy mi is szabad kezét engedtünk, árhatározás nélkül — mindarra, a mi szükség es.

Csak az a kérdés: mi szükséges?

Szükséges, hogy a kir. tábla, mint a mindenek fölött levő igazságot szolgáló és igazságot szolgáló testület, e szent ügyhöz méltó templomot nyerjen. Bolond mondhatja csak, hogy ez nem szükséges. Uraim, ilyen bolondot ne tételezzek föl rólunk, ha mindjárt egy cikk kerete nem is engedte, hogy minden erre vonatkozó véleményünket, s ezzel együtt az igazságot szolgáló faktorok iránt velünk született mély tiszteletünket is bele vegyük. Hiszen ezt mi magától értetődőnek tekintettük.

De nem szükséges, hogy oly helyzetben, mint a milyenben most a táblát adó kormány és a táblát kapó város áll, túl menjünk azon a határon, a mit ép maga a kormány szab meg, mikor arról van szó, hogy ő ad a maga faktorainak hajlékot.

Ugyan mikor és hol épített és rendezett be a kormány a maga zsebéből a maga faktorainak (nem menve ezuttal tovább a kir. tábla faktori rangjánál) a mi táblai épületünkhöz hasonlót?

Talán a kormány megbecsülte ott fönt, az ország szívében, a kir. táblát, talán palotát emelt neki? Még akkora helyet sem, hogy minden bíró bent dolgozhatott volna, hanem nagyon sok bíró a maga otthonát használta hivatalos helyiségnek.

Talán a kormány megbecsülte a kir. törvényszékeket, járásbíróságokat? Szintén igazságügyi fórumok ezek is, s tekintélyre ezeknek sem szabad alább esniük, mint akár a kuriának. De hát ugyan hány eszteudeig kunczorogtatta a kormány speciálisan a mi törvényszékünket és járásbíróságunkat, míg egyszer akadt egy szegény szerzetes rend, mely irgalmasságot vélt azzal is cselekedni, hogy följajánlotta — természetesen pénzért, mert a kormány bizony egy ingyen is elfogadta volna — hogy ő épít egy tisztességes hajlékot az igazság istenasszonyának.

elmentem a szakaszomba, a hol, hogy távollétemet inspekcziós tiszt észre ne vegye, az ágyamon emberformára hajtogatták össze a bakáim a pokróczomat és hogy a csalódás még sikerültebb legyen, a fej helyére a suvikszos kefemet dugták a fekete szőrével kitelé. —

Zugsführer úr Krausz diadalmas arczczal nézett végig hallgatóságán; a bakák kaczagva nevettek ezen az „igaz mesén,” csak egy mosolygott szemtelen, alávaló szemhunyorítással: — Opitz.

— Hát aztán, — kérdezte egyik zöldfültű újonez — hogyan váltotta ki Czugsführer úr az óráját?

— Hogyan? — mondja emez önelégülten — úgy hogy a regiments adjutános úr maga adta azt vissza kilenczednapra.

— Az ám, — súgja oda neki Opitz — miután már letellett a nyolcz nap „egyes.”

— Akkor hát! — felelte Zugsführer úr Krausz és nagyot fújt a pipájából. — De hát számított valamit az a nyolcz nap?

Aztán ezt a hajlékot ugyan valami méltósággal teljesen rendezte be a kormány? Mert ezt már maga az igazságügyi kormány rendezte be. Talán van egy törvényszéki bírónak puhafasztalánál s más puhafa-butorzatánál egyebe? Pedig hát — mivel a mi jó uraink nem egyébről szóltak, mint az igazságszolgáltatás méltóságáról s azt hisszük ezt a kijelentésüket nem csúrik el szintén, mint a miszavainkat — mi e tekintetben törvényszéki bírót és táblai bírót egyenlőknek tartunk, mert külső tiszteletre, méltóságra, mint kik egyenlően Ő felsége a király nevében ítélnék, egyenlőknek kell lenniük. Ugy-e hogy ez még valamivel szabadelvűbb fölfogás és helyesebb képzet a jogszolgáltatás magasztosságáról, mint amennyivel, jó uraim önmaguk bírnak?

De ugylátszik ebben önök is, meg a kormány is alább adják, mert ez már a kormány zsebébe vágná. Az állami épület jó ha egyszerű, minél egyszerűbb, akár egészen falusias; az igazságszolgáltatás méltósága eltűri ezt, ha a kormány fizeti a saját budgetjéből; az igazságszolgáltatás méltósága és czélszerűsége eltűri, hogy a munkaerőben is kicsi létszámmal takarékoskodjunk, kicsi fizetésű hivatalnokokkal, sőt lehetőség szerint ingyen dolgoztassunk.

Hát ez mi? tisztelt uraim! Hát ez a valódi garasos fölfogás, mely a jogszolgáltatás érdekével összeegyeztethetőnek tartja, hogy ingyenes és 50–80 krajczáros díjokkal takarítgasson az igazságügyi budget számára, de aztán méterenként 17 forintba kerülhet az igazságszolgáltatás legminiatűrabb eszköze, a butorszövet — a város budgetje terhére.

Nem uraim, nem sajnáljuk mi a kir. táblától, ettől a mi újabb büszkeségünktől azt, ami szükséges, de a mi fölösleges az fölösleges — ezt mondták maguk a kir. táblai bírák is. S a mi a fölháborodásunkat okozta és méltán, az ép a fönt esetelt állami garasos gazdálkodás és az itt ellentétben látott költségek összehasonlítása volt. Ezt fejtegetvén, önkénytelenül is, két kérdés állhatott csak előttünk s ez áll még most is, mert még mindig nincs eldöntve előttünk, vajjon a kormány követelte-e ezt így, vagy köztünk van valaki, aki kedveskedni akar?

S mivel ez eldöntve nincs, tiltakozunk mindenféle találgatás ellen, s ha önök találgatnak, tartásuk meg maguknak, tekintésük magukat olyanoknak, mint akik valamit egy meghatározott személyre ráfogtak; de nekünk ne imputálják.

Annak a két agyarkodó ujságnak pedig, (eddig nem velük, hanem az ellenvéleménnyel foglalkoztunk,) tehát annak a két ujságnak, melyekkel még itt legvégül is restelkedünk foglalkozni, melyeket a kaján kenyéririgység már-már beteggé tesz, melyek az epétől kéken mindent, amit mi mondunk, még a legszentebbet is, éktelenül káromolnak, csak azért, mert mi mondtuk: ennek a két politikai üzérkedőnek csak azt feleljük, amit ők nagyon szeretnek ismételtlen hangoztatni: „... a karaván halad” — csak hogy ez a karaván az igazság és a méltanyosság útján.

HIREK.

— (Májusi előléptetések.) Habár a katonai rendeletek közlönye eddig még nem érkezett ide, a különféle távirati gratulációkból a következő katonai előléptetések jöttek tudomásunkra. Kinevezettek: Sermonet Lőrincz I. oszt. százados őrnagygyá az 52-ik gyalogezredhez, ki egyuttal a Ferencz-József rend lovagkeresztjével is kitüntettetett, továbbá Hirt Jenő I. oszt. százados az 52-ik serezből a 34-ik gyalogserezből őrnagygyá, Weidenhofer Róbert százados hadbíró, őrnagy hadbíróvá; Dr. Epstein József itteni ernedorvos törzssorvossá a pozsonyi helyőrségi kórházba. Előléptek: Horváth Balint és Ljubanovits J. II. oszt. századosok I. oszt. századosokká és Gerke K. hadnagy főhadnagygyá az 52-ik serezből.

— (Új főszolgabíró és községbíró Siklóson.) Szombaton mutatta be Perczel Béni siklósi szolgabíró Siklós község polgárainak a helyettes főszolgabírót Benyovszky Manót. Ugyanekkor tartották a Siklós községi

biróválasztást is, miután a birói állás Tóth Ferencz halála folytán megüresedett. Az állásra senki sem jelentkezett s így Benyovszky helyettes főbíró, törvényadta jogánál fogva Belicsek Gyula, Mautska Ferencz és Petrovics Károly polgárokat kandidálta, kik közül a közgyűlés szótöbbséggel Belicsek Gyulát választotta községi bírónak.

— (Pécsegyszéki pap értekezése Párisban.) Párisban a történetudósok internacionális kongresszusán Magyarországból két dolgozat került fölolvadásra, s ezek közül az egyik Wosinszky Mór, apari esperesé volt. A pécsegyszéki papság e kiváló tudósa e műben „L' attitude repliée des morts dans les temps préhistoriques” czim alatt a történelem előtti idők temetkezési módjáról értekezett.

— (A Mecsek-egylet választó közgyűlése.) A pécsi mecsek-egylet április hó 30-án, csütörtökön délután 5 órakor a pécsi nemzeti kaszinó disztermében választó közgyűlést tartja. Targysorozat: 1. A miniszterium által jóváhagyott alapszabályok fölolvadása. 2. Elnök, két alelnök, titkár, pénztárnok és 20 választmányi tag megválasztása. 3. Egyéb indítványok.

— (A vasárnapi munkaszünet.)

A magyar kereskedelmi csarnok a keresk. miniszter fölkérése következtében az ipari munkának vasárnapi szüneteléséről szóló törvényhez kiadni szándékolt rendelettel foglalkozott. Ez ülésen a rendelet-tervezetnek egyes pontjai beható és szakszerű megvitatás tárgyává tették és több fontos módosítási javaslat tétele határozottat. el Különösen élénk vita fejlődött ki az iránt, hogy vajjon kívánatos-e, hogy a fűszerüzletek a vasárnapi munkaszünet alól föltétlenül kivétesse. A szakosztály e kérdésben csupán elvileg határozott, a mennyiben az elvi álláspont emelkedett túlsúlyra, hogy a rendelet-tervezetnek az üzletszabadságot fentartó rendezkedéseivel szemben megszorításokat javaslatba hozni megokoltnak nem látja. A rendelet-tervezetnek amaz intézkedése tekintetében, a mely szerint a külön föl nem sorolt kereskedői üzleteknél az üzlet vasárnapon és szent István napján legfölebb d. e. 10 óráig tartandó nyitva, azt határozta, hogy az üzleteknek déli egy óráig való nyitvatartását fogják kérni. Ezzel kapcsolatosan az is határozottat, hogy a karácsony előtti vasárnap a tilalom alól szintén kivétesse, minthogy ilyenkor az üzlet jelentékeny élénkséget nyer, a melyre a kereskedő méltán számot tart. Elhatározottat, hogy a dohánytözsdek és egyáltalán állami egyedáruságot képező tárgyak elárúsításával foglalkozó üzletek csak oly feltétel alatt vétesse ki a vasárnapi munkaszünet alól, ha a vasárnapi szüneteléskor az üzletben előforduló bármilyen más cikk sem a kirakásban, sem pedig a bemenetnél nem látható. E tekintetben utalás történt arra, hogy újabb időben a dohánytözsdek uridivatcikk, kalapok, rövid- és kézműárak elárúsításával foglalkoznak és így ha ezen üzletek más módon nem szorítottatnak kizárólagosan egyedárusági tárgyak elárúsítására, idővel mind nagyobb mértékben fogják az üzletet folytatni és így jogosulatlanul károsítják a versenyt, de meghiusítják a törvény rendelkezését is. Ezeket felül a rendelet-tervezet egyéb pontjaira nézve is tett módosításokat. Így a czukoripar tekintetében, a fehéritési iparnál, a színnyomásmánál és kékfestésnél az iparágaknak a rendelet alól való feltétlen kivétele érdekében, egyáltalán kiemeltvén az, hogy, a gyakorlatban a rendelet-tervezetnek oly kifejezései, mint „elkerülhetetlenül végzendő ipari munka”, „a folytonos üzlet félbe nem szakíthatás miatt szükséges munkák” stb. számos visszasságra fognak alkalmat adni.

— (A püspök a kir. tábla épületében.) Dr. Dulánszky Nándor, megyés püspök szerdán déiben látogatta meg Blaszkovits táblai elnököt, kinek kalauzolása mellett azután az új épületet tekintette meg, ahol több mint fél órát időzött.

— (A pécsi kir. törvényszék elnöke) Rupp Lajos végzett joghallgatót a vezetése alatt álló kir. törvényszékhez díjtalan joggyakornokká nevezte ki.

— (A május elsejei munkaszünet) aligha lesz megtartható, ha csak a munkások, kik e félig szocialista munkaszünet megtartását el-

határozták, többek közt a pécsiek is, valami más nem gondolnak, s távol minden szocialista színezetű, tüntetéstől stb. pusztán egy „görbe nap”-ot csapnak a maguk egészségére. A kormányhatóság ugyanis általános rendelettel tiltotta el az egész országra kiterjedőleg a tartatni szándékolt munkagyűléseket.

— **(Kossuth és fia.)** Kossuth Lajost most elég sűrűn látogatják az Olaszországban megforduló magyarok. Ilyen látogató előtt Kossuth elpanaszolta, csaknem szóról szóra, a miiket öregségéről, szemei gyöngeségéről s munkájáról legközelebbi irt. Beszéd közben előjöttek fiai is, kik igen jó állásban vannak és szívesen is segíeyznék atyjukat. De Kossuth még a a gondolatától is irtózik annak, hogy fiai támogatását igénybe vegye. Visszautasítja még a gondolatot is. Pedig ki hinné, hogy valamikor, a mikor egymásután oly nagy veszteségek érték, még a legszörnyűbbre is gondolt. Rettentetes teherként nyomta a gondok súlyával agyongyötört élet. Akkor se gondolt arra, hogy fiaihoz forduljon. Igaz, hogy azok akkor nem voltak oly dúsán javadalmazva, de annyik mégis volt és ezt szívesen osztották volna meg atyjukkal, a mennyiből szerény de gondatlan életmódot biztosíthattak maguknak is, atyjuknak is. Hogy mennyire idegenkedik Kossuth fiainak segíeyzésétől, azt leginkább mutatja az eset, melyet egy látogatójának mondott el. Tavalyi névnapja alkalmával történt, hogy az olasz vasutaknál vezérigazgatóként alkalmazott Lajos Tódor fia drágább evőkészlettel lepte meg. Azt hitte, hogy ez ellen már csak nem lesz kifogása édesatyjának, mert hisz az nem készpénz, pusztán névnap emléke, habár értékes is. Rosszul számított. Kossuth visszautasította az ajándékot, hiába igyekezett rábeszélni fia, hogy fogadja el, mint gyermeki szeretetének és hálájának jelét. — Már, hogy fogadnám el — szölt Kossuth, mikor olyan drága, hogy én azt viszonzni nem tudom. Még gyermekeim irányában se akarok lekötölvé lenni; ha oly nehezemre esik is, halálom napjáig munkámmal akarom megkeresni kenyeremet. Fiának, jóllehet ismeri apjának szívós függetlenségi érzelmeit és férfiúi elveit, kissé rosszul esett a visszautasítás: de annál büszkébb arra az atyára, kinek jelleme oly hozzáférhetetlen.

— **(Áthelyezés és kinevezés.)** Az igazságügyminiszter Steingassner Ákos pécsi kir. törvényszéki bírót a szegedi királyi törvényszékhez helyezte át hasonló minőségben; Perkovich Lajos pécsi kir. törvényszéki segéd-telekkönyvezetőt pedig telekkönyvezetővé léptette elő.

— **(Ellopták a cigányok.)** Hétfőn délután több kis leány ment ki a szigeti-külvárosi kőbányák felé sétálni s mig ott játszadoztak, az egyik leánykának, névszerint Helvig Ilonkának a felső kabátját az ott ólalkodó cigányok ellopták. Egy csősz ugyan a tolvaj cigányokat üzőbe vette, de sikertelenül. Tanulságul szolgálhat a szülőknek, hogy ily kis gyermekeket nem szabad magukra hagyni.

— **(Új orvos.)** Wajdits Alajos dr. orvos, Wajdits Gyula szeminariumi lelkiigazgató ücsce városunkban letelepedett.

— **(A maissi népbank bukása.)** A kisbirtokosok országos földhitelintézetével szövetséges „Maiss és Vidéke mezőgazdasági előleg egyesület” bukásáról a „Mohács és vidéke” ezeket írja: Huzamosabb idő óta hallottuk már, hogy ezen egyesület, helyesebben szövetségzetnél rendeltenségek fordultak elő, tagjainak felvilágosításokat vagy ritkán, vagy éppen nem adtak, alapszabályszerű közgyűléseiket az idén még nem tartották meg és ez méltán szolgáltatott okot alapos gyanura a szövetségzet tagjaiban az iránt, hogy bizony az ügy- és pénzkezelés dolgában a szövetségzet nem a legjobban állhat. Eltekintve ugyanis attól, hogy a szövetségzet tagjai befizetett részjegyeik után kamatokat és üzletrészeket már régóta nem élveztek, sajnosabb azon szomorú körülmény, hogy a szövetségzet felügyelő bizottságának tagjai, valamint egy-két igazgatósági tag és részjegy birtokos jónak látták sikasztás, család és hitlen kezelés miatt bünyenyítő feljelentést tenni. A bünyenyítő feljelentést hétfőn nyújtották be a pécsi kir. törvényszék mint bünyenyítő bíróságnál, melyben egynéhány konkrét esetet fel is soroltak, melyeket azonban a megejtendő vizsgálat érdekében elhallgatott a mi tudósítónk. Feszült figyelemmel várjuk az eredményét a helyszínén megejtendő bünyenyizgá-

latnak, melynek feladata lesz kideríteni a régóta lappangó rendeltenségek valóságát vagy valótlanágát. — Ugy halljuk, hogy felügyelő bizottság tagjai a kérvény benyújtása óta újabb rendeltenségeknek is jutottak nyomára.

Ugyanez ügyben még a következő értesítést kaptuk: A kisbirtokosok országos földhitelintézet a „Maiss és vidéke mezőgazdasági egyesület”-tel, mint szövetségzettel — az ez utóbbinál tapasztalt hitlen ügy- és üzletkezelés miatt — a további összeköttetést végleg megszüntette. S miután a maissi szövetségzet 34 ezer frtra rugó váltót visszleszámított a kisbirtokosok országos földhitelintézeténél, melyek alapján több szárazra menő maiss-vidéki birtokos van kötelezve, s mely váltók legközelebbi keletben járnak le: a kisbirtokosok országos földhitelintézet a váltók lebonyolításával, korlátlan jogkörrel, Jagics József mohácsi ügyvédet bizta meg, följosogitván, hogy az adóssokkal ott, a hol az az intézet érdekeinek kockáztatása nélkül lehetséges, kiméletesen elbánhasson, s tekintettel a vidéken uralgó pénzszükségre, legjobb belátása szerint halasztásokat is engedhessen. — Fölhivta végre a kisbirtokosok országos földhitelintézetét minden egyes adóst, hogy ezentúl — a fizetéseket vagy az intézet pénztáránál Budapesten, vagy Jagics József mohácsi ügyvédnél teljesítsék.

— **(Villámsujtotta kanász.)** Dacára annak, hogy a hideg napok itt-ott még téli fűtésre kényszerítik az embert, az időjárás néha túl akar tenni ezen a télutós állapotot s az égbolt egyremásra hajgálja a villámai és szórja a jégszemeit. A mult héten meg éppen nyáron is ritka dolgot művelt a korai villám. Báltán ugyanis villámlással és dörgéssel vegyes jégeső volt s a villám leütött a község rét-ségén legeltető kanászra, akit nyomban holtta csapott, összeperzselvén az áldozat orrát és ruháját.

— **(Halálozás.)** Elhunytak Pécsen Ribits Maris e hó 24-én 24 éves korában (Nagy-Flórián utca 11. sz.) — Mihálovics Endréné sz. Fillinger Anna e hó 24-én 31 éves korában (Xaver-utca 19. sz.) — Hannay Elek pécsi kir. törvényszéki bíró, e hó 26-án 38 éves korában (Petrezselyem-utca 50. sz.) Hannay egyike volt a legrokonszenvesebb egyéniségeknek, kik a pécsi társaságban számot tesznek, általános kedveltség környezte s mindenki részvétellel viseltetett sok szenvedése iránt, és fájlalja korai elhunytát.

— **(A vasuti munkások nem ünnepelnek május 1-én.)** A magyar királyi államvasutak igazgatósága f. hó 24-én bizalmas fölszólítást intézett a m. á. v. összes mőhelyei és gépgyárai főnökei, illetve igazgatóságaihoz, melyben szigorúan meghagyatik, hogy a május 1-én tartandó munkásünnep megtartásától tartásuk vissza a munkásokat, s a ki mégis részt venne az ünnepeyen, azt azonnal bocsássák el a munkából. A m. kir. államvasutak igazgatósága ez ügyben a kereskedelmi minisztertől kapta az utasítást.

— **(Hátrahagyott iratok.)** Id. Perczel István, kinek haláláról már lapunk mult számában megemlékeztünk, értesülésünk szerint egy vastag kézirat-kötetet hagyott hátra, a melyben sokat kányatott családjának érdekes történetét írta meg.

— **(Zár alá helyezett szőlőterület.)** Miután a Baranyamegyében levő Martonfa község szőlőiben a phylloxera jelenlétét a szakközeg megállapította, a földmívelésügyi miniszter e község határát is zár alá helyeztette. Ez Baranyában a 129-ik phylloxerás szőlőterület.

— **(Vásárnap változtatása.)** A kereskedelemügyi miniszter megengedte, hogy Bonyhádon a május 8—9-re eső országos vásár ezúttal kivételesén május hó 11—12-én tartassék meg.

— **(Andrássy Manó.)** a közéletnek egyik legkiválóbb embere, pénteken meghalt Görzben, a hol Meránba szándékolt utazása közben — hirtelen rosszullete miatt kiszállott. A 70 éves, de testben és lélekben egyaránt sokkal fiatalabbnak látszó gróf testvér-bátyja volt Andrássy Gyulának, kit talán fölül is mult volna, ha zsenialitása más tέρre nem viszi. Ott működött, a hol legtöbbet használhatott, a hol legtöbb példát nyujthatott. Gr. Széchenyi elve, hogy csak a gazdag nemzet az igazi független és erős nemzet, oly viszhangot keltett nála, hogy azt a esa-

ládok erejének és ez által a nemzet erejének kutféje gyanánt tekintette, s minden erővel azon volt, hogy ezt keresztül is vigye. Egyike volt azoknak a mágnásoknak, a kik tősgyökeres magyarságuk mellett, kiváló érzellemmel fogták fel, hogy csak a vagyont megőrzése és gyarapítása menthetik meg a magyar nemzetet. Kormánypárti volt, mert abba a klubba iratkozott be, mely a kormányt támogatni köteleességének ismeri, de aztán önálló véleményét annyira megőrizte, hogy bizonyos kedvező gazdasági kérdéseiben nemcsak keserű labdacsoakat adott be a kormánynak, hanem sokszor igen kemény borsot tört az orra alá. Valahányszor a képviselőházban felszólt, sajátos beszédmodora dacára, kényelmetlenül érezte magát a kormány. Tudta, hogy a szakadozott mondatok között mindig lesznek szuró és maró igazságok. Kassán született 1822-ben s tanulmányai végeztével bölcsészettudori oklevelet nyert. Szabadságharcban részt vett s utána Indiába menekült. Itt szerezte kitűnő tapasztalatait a gazdálkodás tέρén s valóban kitűnő gazda is volt s nagy vagyont szerzett. Különösen nagy gondot fordított vasgyáraira, melyek e nemben a külfölddel is kiállják a versenyt. A gazdasági tέρén utolsó nagyobb törekvése volt a bányatörvény kodifikációjá, mely azonban maig sem jött létre. Utoljára a képviselőházban a primási székhelynek Budapestre való áthelyezése ügyében szölt. Ez volt a haty tudala.

— **(Szelvénymenetjegyek elárúsítása.)** A magy. kir. államvasutak igazgatóságától vett értesítés szerint f. é. május hó 1-től kezdve az utazó közönség kényelmére a m. kir. posta-távirdahivatalokban, valamint egyéb magánelárúsítóknál menetjegyek nem úgy mint eddig, csak a jegykiadóhely állomásáról a m. kir. államvasutak (és a kassa-oderbergi vasut magyar vonalai) bármely állomására, vagy viszont, hanem említett vasutak tetszés szerint bármely állomásáról bármely állomására lesznek kaphatók. Ennélfogva pl. a budapesti m. kir. posta- és távirdahivatalokban, vagy egyéb magánelárúsítóknál nemcsak Budapestről, vagy Budapestre, hanem pl. itt Pécsen — Dombóvártól Budapestre, Kaposvárról Flumébe vagy Aradról Kozlovára is lesz menetjegy kapható. Mindezen jegyek használata bizonyos érvényességi, illetőleg használati időhöz kötve nem lévén, azok tetszés szerinti számban és utazásra bármikor előre válthatók, esetleg másoknak megküldhetők.

— **(A posta- és távirdahivatalok által magánfeleknek adható felvilágosítások tárgyában)** a kereskedelemügyi miniszter folyó hó 14-én a „Budapesti Közlöny”-ben következő figyelmeztetést tétetett közzé: „Tapsztaltam, hogy hírlapszerkesztőségek, pénzintézetek, egyesületek, ügynőkök, kereskedők és más magánfelek a posta- és távirdahivatalokból bizonyos egyének hitelképességére vonatkozó, vagy statisztikai és egyéb adatok közlését kérik. Minthogy a posta- és távirdahivatalok magánfeleknek csak is a posta és távirda kezelési szabályokra, illetve a magát igazoló magánfél saját küldeményére nézve adhatnak fölvilágosításokat: figyelmeztetem a közönséget, hogy a posta és távirdahivatalokhoz kizárólag az imént megjelölt ügyekben forduljon felvilágosításért, mert egyéb tárgyú megkeresésekre a postahivatalok választ nem adhatnak.

Baranyai zöld szőlőajtás ezimel már a második kiadásu fűzetkéje jelent meg Dezső Miklós szőlőszeti vándortanítónak. Ez a fűzet 32 lapon, a szöveget 22 magyarázó ábrával kíserve, mutatja be a szőlő fölújítását a zöldajtás által. Lényege túl megy a zöldajtáson, mert Dezső Miklós, kerületünk vándortanítója sok éven át figyelvén meg a helyi zöldajtást, azt tetemesen javította annyira, hogy saját rendszert teremtett meg, mely szerint nem kell karó a vesszőszaporitáshoz s mégis 50—60 ezer gyökeres vessző termelhető évenként 1 holdon. A szőlőnövény élettanából merített elmélet és kísérletek után ezen saját rendszerű sülyesztett és magas zöldajtást írta le és mutatja be ábrákkal a fűzetben, melynek ára 30 kr. s kapható a szerzőnél Pécsen. Ne hiányozzék e kis fűzet a magyar szőlőgazda kezéből, mert magyar, eredeti és főleg gyakorlati.

Szinészet.

A nagymama. Pénteken vigjátékban mutatkozott be a társulat — előadva Csiky Gergelynek A nagymama című darabját,

mely még ennek az évnek márcziusában került először színe magába a nemzeti színházban is. A vigjátéknak rendkívül kicsi a meseje, de Csiky a színe alkalmazásában ismeretes minden routinját fölhasználta, poézisének legszebb bimbait szakította le, hogy szép csokrot kössön a nagymamának, Prielle Kornéliának, kinnek a számára ezt a szerepet és darabot írta. A darab Prielle Kornélia nélkül is megáll: ez érdeme; de gyengén: s ez hibája. A mi Nagymama előadásunk e kettőnek a keveréke volt. Jó szerephez jutott benne Angyal Ilka (Mártha,) a nagymama elavult unokája, s Angyal Ilka ebben a szerepkörben biztosabban is mozgott, mint a nehezebb verses drámában. Angyal Ilkát nyereségnek tekintjük színpadunk számára s e szereplése után a legjobb reményünket előlegezzük neki. Somogyinének is jó szerepe lesz a nagymama. — Dezséri (Tódorka professor) miúdvégig megkacagattatta a házat s jó partnerje volt Kömivesné, egyes túlzásait leszámítva. Sárdy és Polgár szintén jó figurákat mutattak be, s a közönség sokat nevetett rajtuk. Pethes és Szilágyi kis szerepükben megállták helyüket. Szilágyi intelligens, értelmes színész, élénk routinos; de a tőlünk most megvált Dezső szerepkörében nem tölti be az úrt. A célcélap, gigerliszerű bonvivantokban jobban helyén lesz, mint a szerelmes tiszta szívű szeleburdiakban.

A cigány-báró. Szombaton az új operett-tagok leptek föl a Czigánybáróban. Bácskay Julcsát (Saffi) ismerjük két ízben itt szerepléséből. Változást annyit találunk rajta, hogy hangban is, testben is kissé terjedelmesebb lett — egyiknek sem a hátrányára. Hanem a tremolázáshoz hű maradt. Játéka ép oly eleven, de ép oly a modora is, mint évekket ezelőtt. S mégis Bácskay szerződtetése szerencsés cselekedete volt Somogyinak, mert a primadonna kiváló erőssége lesz az operettnek és vonzó eleme a színháznak. Perényi (Barinkay) derekasan megküzdött a czimszerep énekbeli nehézségeivel. A magas létrán is elég tisztán csengő hangja van, mely azonban nem egészséges, mert szorított torokhang. De kellő óvatosság mellett megélhet vele. Most még igen használható. Játéka ugyszólva semmi sincs a konvencionális mozdulatokon és taglejtéseken kívül. Talán később.

Az ingyenélők. A régi — első — szereposztás szerint ment, már t. i. a főbb szerepekben kivéve Angyal Ilkát, ki Laczkó örökét vette át és Pethest, ki Balog Pistában jól játszott.

A nebánsvirág hétfőn szép házat toborzott össze. Bácskay Julcsa a czimszerepben nagyon megnyerte a közönség tetszését minden részletet kiaknázó eleven játékaival és kitűnően pointírozott énekével. Neki ép úgy, mint több elődjének, nehéz volt helyzete az első megalakító után, nem azért, mintha az valami művészi játékot mutatott volna be, hanem mert tőle látta a közönség először megalakítva e szerepet s ezzel sok van mondva. De Bácskay — bizony ki irhatjuk — megtörte a legmakaesabb előítéleteket is. Éneke és játéka — természetesen leszámítva alakjának nem zárdába termettségét — teljesen megnyerhetett mindenkit. A többiek: Polgár, Gergely, Sárdy, Bodroghy, Dálnoky a régi jók voltak.

Veszprémi Jenő, a milyen törekvő színésznek ismertük őt itt Pécsen, ép olyan törekvő színigazgatónak bizonyul, mióta t. i. már fölesapott színigazgatónak. Jó ideje tisztességes sikerekkel járja a kisebb vidéki városokat, s mindig csak jót olvastunk társulatáról a hozzáink érkező cserelapokból. Most Szegszárdon működik társulatával s itt is becsülettel megállja a helyét, mert az ottani lapok dicsérőleg emlékeznek meg az előadásokról, melyeket mindig szép számu és distinguált közönség látogat.

Hivatalos fukarság.

(Karczolatok.)

Hm! — fogja majd mormogni némely haragos olvasó — nő tessék! a múlt héten mind egyik helyi lap „Hivatalos pazarlás”-ról írt, s most ez az okos megint „Hivatalos fukarság”-ról kezd firkálni, és így talán már ki se jövünk ebből a „hivatalos” tónusból.

Egy másik olvasó pedig (tisztelet a kivételnek!) még idáig se fog jutni; hanem a mint

a „hivatalos” szót elolvasta: oda dobja majd ezt az árva újságdarabot is a hová már a többi társakat réges-régen eltemette.

Pedig ez iniuria. Mert, ha meghallgattuk a „kontra”-t, hallgassuk meg a „pro”-t is.

Szégyen volna ugyanis, „ha nem akadna hang,” mely Pécs város jogtalan sérelmeit rehabilitálni, — s ama hirlapi cikk „trágár” és „stréberes” állításait megczáfolni ne sietne, annál is inkább; mert ugyancsak jogtalanság valakit „hivatalos pazarlás”-sal vádolni, mikor annál ennek még nyoma sincs.

Ha van valaki a t. olvasók közt, a ki érdeklődne ebben a „hivatalos pazarlás”-s világban az ilyen ingyenes látványosság iránt az csak fáradjon el, a kir. táblához.

Ama famózus „pazar” cikk megjelenése után én is azonnal elmentem. Elmentem pedig interviewre a kir. tábla első emberéhez — alulról számítva. (Hivatalos szobája a kaputól jobbra, hol minden órában megtalálható.)

Ő nagyörsége igen szívesen fogadott, s azonnal leültetett maga mellé. Majd egy óráig ültünk azon a pazarul kistikkelt szalmazsákon, bár ő nagyörsége mégis hevesen kikelt a „Hivatalos pazarlás” czimű cikk ellen, saját lakosztályával igyekezvén azt megczáfolni.

Karon fogott és méltósággal teljes léptekkel vezetett be a „saját költségén” be rendezett termeibe. Képzeli csak kérem ennek a táblabeli főfelügyelő úrnak 12 gyereke van mindkét nemből, és — nunc venio ad fortissimum — még ráadásul egy anyósa is. (Puff!)

És e „Hivatalos pazarlás” ennek a jó úrnak csak két „táncztermet” és egy konyhát juttatott. Az anyósna természetesen — már szokás szerint — a két táncztermet kellett átadnia, s a mint hallom, annak még ez is kevés. Ő maga pedig feleségével és a tuzat gyerekekkel, kiknek mindegyike tenoristának készült a Somogyi társulatába, kénytelen a konyhában gubbaszkodni.

Hát ez a „hivatalos pazarlás?”

Nem t. publikum, itt nem lehet jogtalanul evvel senkit se megsérteni. S azért én az igazság nevében a vádlottat, a várost, egy érdemkeresztel fogom kintüntetni, melyet már el is vittem a gravórhöz, (magyarul: vésőncz vagy vésőlk,) hogy ama cikkező urnak legnagyobb megszegyenyítésére czifra betűkkel ezt a megérdemelt ornanst véssze be: „Hivatalos fukarság.”

Ergo — dementi!

K r y.

KÖZGAZDASÁG.

A pécsi kereskedelmi és iparkamara évi jelentése.

(Folytatás.)

Egyik agyagipari specialitása e kamara területének a Mohácson (s kis részben Pakson) háziiparilag készíteni szokott, máz nélkül való, fekete vizes korsók, melyek dunai hajókon évenként nagy mennyiségben vitetnek az alduai vidékekre. Ezen korsók a melegebb déli tartományokban is igen kedveltek, mert likacsos alapanyaguknál fogva — hasonlólag a híres spanyol „al carrasa” korsókhoz — a megtöltött vízből falaikon keveset mindig átszikkasztanak, mely vízmennyiség a korsó külső felületén folytonosan párologván, a korsót környező meleget absorbeálja. Ezen korsók — melyekből évenként 50—60 ezer exportáltak — ma is ugyanolyan módon és formában készíttetnek, mint talán századok előtt készítették. A korsókat háziiparilag készítő önálló vállalkozók száma Mohácson közel 150, azonfelül van még Mohácson 23 fazekas. Agyag is bőven és kitűnő minőségben van Mohácson, továbbá a dunai és vasuti közlekedés Mohácsont igen élénk forgalmi helylyé teszi. Egy nagyságú és virágzóvá fejleszthető agyagiparnak Mohácson leendő létesítésére a legfőbb kellékek tehát megvannak. Most még csak az

lenne kívánatos, ha az agyagipari technika mai vívmányainak megfelelőleg megváltoztatnák, más agyagipari cikkek, főleg használati edények készítése is felkaroltatnák, az illető iparosok izlése nemesítenék. Mindezt pedig legsikeresebben és leghamarább szaktanítással lehetne elérni. Mohácson az állami agyagipariskola mindenestre jobban tölthetné be hivatását s a kitűzött célt jobban érhetné el Mágocson, hol az állam által hozott áldozatok az ott oktatást nyerő tanulók csekély számával nincs arányban. A jelentés föl is kéri a kereskedelmi minisztert, ha oly irányban intézkednék, hogy Mohácson egyelőre legalább 3—4 éven át az ottani agyagiparosoknak időleges szaktanfolyam tartatnák. A kamara szívesen kész a tanfolyam költségeihez anyagi képességének megfelelőleg hozzájárulni. Az ilyen tanfolyamhoz elég lenne egy vándortanár, ki az ország más alkalmas helyén is tartathatna ilyen tanfolyamokat.

Agyagiparos volt tavaly a kamara területén: fazekas 269, fehéredényes 6, kályhás 18, korsós 28. A legtöbb technikai haladás a kályhákészítőknél észlelhető. Vidéki kisiparosok is már olyan jó izlést, finom és szolid kivitelű kályhák készítenek, melyek a legelőkelőbb uri lakásoknak is díszére válnak. A Zsolnay gyárból kikerülő művészi kivitelű agyagkályhák nemcsak az országban terjednek mindenfelé, hanem jelentékeny kivitel tárgyat is képezik.

Fazekasaink helyzete az egyre nagyobbodó cseh import következtében egyre kedvezőtlenebb lesz. Azelőtt voltak itt edénykereskedők, kik a fazekasoktól a készletet megvették s a megvett árúkat aztán messze elvitték vásárookra s kereskedésekre. Ezen edénykereskedők ma már nem keresik fel fazekasainkat, hanem a cseh porcellán-gyárakból olcsón összevásárolják a kiselejtezett árúkat s azokkal elárasztják az itteni piacokat. S a nép inkább ezen tetszetős külsejű s elég olcsó cseh gyártmányok ad el-sőséget. Az u. n. fehér-edény-tányért fazekasaink, hogy csak némi hasznuk legyen, 5—6 kron alul nem adhatják, de a karlsbadi porcellán tányér (kisebb nagyobb szépségi hibával) 7—10 krért kapható. Ily versenyt bajos legyőzni.

Agyagsöveket a kamara kerületében 2 fazekas készít. E cikkben azonban alig van kereslet.

Fazekasainknak egyik gyenge oldala a színekkel és mázzal való bánásmód. A legtöbb fazekas csak 2—3 színnel tud bánni. A szabad tűzben való égetésre használható vörös festékek készítése fazekasaink előtt ismeretlen, de a legtöbb még azt sem tudja, hogy ilyen kész festékek hol szerezhetők be. A fazekasaink által szükségelt mázok és festékek kizárólag osztrák gyárakból és nagykereskedésekből hozattatnak.

A faipar helyzete az elmúlt évben nem volt valami kedvező. A fa ára egyre emelkedik s a hitelt a fogyasztók túlságosan igénybe veszik.

J. Engel A. és fiai, valamint Pintér József pécsi faipartelepén a parkett-gyártás csak kevés belfogyasztásra szorított s ez is csak az olcsó, közönséges árúra irányult. Áruladák gyártása, mely eddigelé a kerületben ismeretlen volt, Hoffmann K. pécsi butor- és épület-asztalos-üzletnek faárú-gyára által tavaly megkezdett.

A kádáripár, noha a szeszipar kedvezőtlen helyzete s a phylloxera pusztítása következtében a szőlőterület rohamos fogyásával áll szemben, mégis evről-évről több képviselőt számlál. A nagyobb kádárműhelyek csak a borkereskedők részéről mutatkozó kereslet mellett tarthatják fen magukat.

(Folytatjuk.)

— **(A pécsi sertéshizlaldában)** f. hó 23 án a sertés állomány: 629 drb kövér, 98 drb félkövér, 3201 drb sovány, 534 drb süldő sertés volt. Árak: kövér válogatott minőség szerint 45—46 kr. kilogrammonként, páronkénti 45 kilogramm élet leszámítással; süldők 32—35 kr. kilogrammonként elősúlyban. Kukorica 7 frt 10 kr. m.-m., árpa 7 frt 50 kr. m.-m. Darálás 50 kr. m.-m.

— **Hátralékos előfizetőinket tisztelettel kérjük, miszerint tartozásaikat minél előbb küldjék be, nehogy kénytelenek legyünk a lap további küldését beszüntetni.**

Gabona-árjegyzék

Pécs szab. kir. városában 1891. évi április hó 18-án tartott hetivágyáról.

Az árak métermézeinként számítottak.

Buza	őszi	—	frt	—	frt	—
	tavaszi	—	—	—	—	—
	új	9	40	9	20	
Kétszeres	új	8	40	8	20	
Roze	őszi	—	—	—	—	
	új	8	10	8	—	
Árpa	őszi	—	—	—	—	
	tavaszi	7	40	7	10	
	új	—	—	—	—	
Zab	őszi	—	—	—	frt	—
	tavaszi	7	20	7	—	
	új	—	—	—	—	
Repeze	—	—	—	—	—	
Bükköny	széna	7	50	7	20	
Kukoricza	őszi	—	—	—	—	
	új	6	90	6	80	
Széna	őszi	3	50	3	40	
	új	—	—	—	—	
Szalma	—	2	49	2	20	

Kínálat: gyenge (mintegy 250 gabonaköcs volt a piacon.)

NYILT-TÉR.*)

Ügyvédi irodámat

és lakásomat f. é. május hó 1-én a Siklósi-utca 6-ik számú ház 1-ső emeletére teszem át.

Pécs, 1891. ápr. 21.

Bolgár Kálmán,

ügyvéd, Schaumburg-Lippe herceg dárdaí uradalmának ügyésze.

Köszönet-nyilvánítás.

Mindazok, kik forron szeretett s felejtetetlen leányunk, testvérünk, illetve rokonunk boldogult

RIBITS MARIS

f. hó 26-án végbement temetésén megjelenésük, koszorúk küldése és egyéb részvétnyilatkozatuk nyilvánítása által mély fájdalomukat enyhíteni igyekeztek, fogadják ezúton halás köszönetüket.

Pécs, 1891. április hó 27-én.

A gyászoló család.

Köszönet-nyilvánítás.

Azon számos résztvevők, kik felejtetetlen boldogult nőm

MIHÁLOVICS ENRDÉNÉ

szül. Fillingner Annának

temetésénél f. hó 26-án, szíves megjelenésükkel lesújtó fájdalmamat enyhíteni kegyeskedtek, fogadják forron átértzett halás köszönetemet.

Pécs, 1891. április 27-én.

Mihálovics Endre.

*) Ezen rovat alatt megjelentekért nem vállal felelősséget A szerk.

Lap tulajdonos:

NAGY FERENCZ.

Felelős szerkesztő:

HAKSCH LAJOS.

Hirdetések:

Eredeti

SELTERS-VIZ

Kellemes természetes asztali- és gyógy-víz (Nassau), mely elnyájkásodás-, hurut-, rekedtség-, hólyag- és gyomor-bajokban jönnek bizonyult.

Tessék határozottan „Eredeti“ Selters-vizet kérni, mely kupakkal, vignetéval és a dugón „Eredeti“ felirattal van ellátva. — Raktáron mindenütt.

Seltersi vízszállítás Selters-Weiburgban (Nassau).

Orvosi tekintélyek által

vese, húgydara, köszvény és hólyagbántalmak ellen, továbbá a légző és emésztési szervek hurutos bántalmánál rendelve.

Salvator

égyvényes, vasmentes, lithium-savanyuvízforrás.

Kapható ásványvízkereskedésekben s legtöbb gyógyszerüzletben. A Salvator-forrás igazgatósága Eperjesen.

336

1891 sz.

Árverési hirdetmény.

A dárdaí kir. járásbíróóság mint tlkvi hatóság közhírré teszi, hogy Kovács Ferencz darázi lakos végrehajthatónak kisk. Belosics Lajos, István és Teréz battinai lakos végrehajtást szenvedett elleni 254 frt tőke követelés s jár. iránti végrehajtási ügyében a dárdaí kir. bíróság teltetén levő Darázs községben fekvő a darázi 634. sz. tlkvből felvett 358. hsz. fekvőségre 161. sz. házzal 420 frt a 357. h. sz. sz. fekvőségre 7 frt a darázi 512. sz. tlkában 1902. h. sz. sz. szőlő Belosics Jakabnéval felére 206 frtban az árverés ezennel megállapított kikiáltási árban elrendeltetik és hogy a fennebb megjelölt ingatlanok az 1891. évi július hó 8-án d. e. 10 órakor Darázs községben a jegyzői irodában megtartandó nyilvános árverésen a megállapított kikiáltási árban alól is eladatni fognak. Árverezni szándékozók taroznak ingatlanok becsárának 10 %-át, vagyis 42 frt a 70 kr. és 20 frt 60 kr. készpénzben vagy az 1881. 60. t.-cz. 42. §-ban jelzett árfolyammal számított és az 1881. november 1-én 3333 sz. a. kelt igazságügyminiszteri rendelet 8. §-ban kijelölt óvadékképes értékpapírban a kiküldött kezébe letenni avagy az 1881. 60. t.-cz. 170. §-a értelmében a bánatpénznek a bíróságnál előleges elhelyezéséről kiállított szabályszerű elismervény átszolgáltatni.

Dárdaí kir. bíróság mint tlkvi hatóság-nál 1891. évi február hó 28. napján.

Fekete Gyula,
kir. albiró.

Bogyay Pongrácz,
kir. törvényszéki bíró.

4942 sz.

Polg. 1891.

Hirdetmény.

A pécsi kir. törvényszék közhírré teszi, hogy Véménd község volt urbéreseit illető, még fel nem osztott közlegelő egyénekenkénti felosztásának megengedhetőségét tárgyazó kérdés eldöntésére szükséges nyomozások megtétele végett f. é. május hó 23. napjának d. e. 9 órájára a helyszínére kiküldöttet rendelt, melyre a közös legelőre jogosultakat oly hozzáadással idézi, hogy az eljárás további folyamán személyenkénti idézés vagy értesítés elvárása nélkül, érdekeik képviseléséről gondoskodjanak.

A pécsi kir. törvényszéknek 1891. évi április hó 17. napján tartott üléséből.

Sávell Kálmán,
elnök.

Dr. Borsitzky,
jegyző.

Mindennemü friss töltésű

Ásványvizek

kaphatók

Simon János

fűszerkereskedésében

KIS-TÉR.

3922. sz.

1891.

Árverési hirdetmény.

A pécsi kir. törvényszék mint tlkvi hatóság közhírré teszi, hogy néhai Szabó Mihályné szül. Kardos Anna hagyatéki ingatlanainak elárvereztetése iránti ügyében a pécsi kir. törvényszék (a pécsi kir. járásbíróóság) területén levő Szilvás község és határában fekvő a szilvási 49. sz. betétben I. 1—3 sor sz. alatt foglalt fele részben Kardos Anna férj. Szabó Mihályné és fele részben Szabó Teréz férj. Máté Györgyné (gugova) tulajdonául felvett ingatlanra s azon levő 11. népösszeírási sz. házra 342 frt kikiáltási árban, — továbbá a szilvási 48. sz. betétben I. 1—2 sor 891. és 908; hsz. alatt felvett szőlőnek Szabó Mihályné szült Kardos Annát illető felére 676 frt kikiáltási árban és a szilvási 46. sz. betétbe 1. sor 908/2 hsz. alatt felvett szőlőnek Kardos Anna özv. Szabó Mihályuét illető kétharmad részére 226 frt kikiáltási árban az árverést elrendelte, és hogy a fennebb megjelölt ingatlanok az 1891. évi június 24. d. e. 10 órakor Szilvás község házá-nál megtartandó nyilvános árverésen megállapított kikiáltási árban alól is eladatni fognak.

Árverezni szándékozók tartoznak az ingatlanok becsárának 10 %-át, vagyis a szilvási 49. sz. betétbeli ingatlan után 34 frt 20 kr., a szilvási 48. sz. betétbeli ingatlan után 67 frt 60 krt és a szilvási 46. sz. betéti ingatlan után 22 frt 60 krt készpénzben vagy az 1881. LX. t. cz. 42. §-ában jelzett árfolyammal számított és az 1881. évi november hó 1-én 3333. sz. a. kelt igazságügyminiszteri rendelet 8. §-ában, kijelölt óvadékképes értékpapírban a kiküldött kezébe letenni, avagy 1881. LX. t. cz. 170. §-a értelmében a bánatpénznek a bíróságnál előleges elhelyezéséről kiállított szabályszerű elismervény átszolgáltatni.

Kelt Pécsen, 1891. évi március 27-én. A pécsi kir. törvényszék mint telekkönyvi hatóság.

Uj kifőző-hely.

Pécsett, Anna-utca 18. sz. házban
április hó 15-től kezdve

kifőzés nyitattott.

Bejáró kosztosok is elfogadt. tanak.
Az árak jutányosak. Ugyanott egy buto-
rozott szoba külön bejárattal május hó
1-től kiadó.

Magyar mágna disz ékszer

és disz kardok, ugy szintén arannyal ki-
himzett lótakaró és disz lószerszám bősé-
ges választékban kapható

Wisinger Mór

ötvös és régiségkereskedésében

Budapest, IV. Hatvani-utca 15. sz.

Melyik lapra fizessünk elő?

Gazdag tartalmánál, nagy terjedelménél fogva a legolcsóbb magyar lap az

„EGYETÉRTÉS”,

a mely az uj évvel immár 25-ik évfolyamába lépett. Ez a magyar olvasóközönség lapja. Hiteles forrásokból származó **értesüléseinek** gyorsasága, alapossága és sokasága, rovatainak változatossága, kitünősége, a különböző olvasmányok gazdag tárháza tették az „Egyetértés“-t népszerűvé. Az **országgyűlési tárgyalásokról** a legérzékenyebb és e mellett tárgyilagos hí tudósítást egyedül az „Egyetértés“ közöl. **Gazdasági rovata** elismert régi tekintélynek örvend. A magyar **kereskedő s gazdaközönség** nem szorul többé idegen nyelvű lapra, mert az „Egyetértés“ **kereskedelmi s tőzsdei tudósításainak** bőségével s alaposságával ma már nem versenyezhet más lap. A **kereskedő, az iparos s a mezőgazda** megtalálja mindazt az „Egyetértés“-ben, a mire szüksége van. Változatosan szerkesztett tárczájában, **annyi regény olvasmányt ad, mint egy lap sem.** Két három regényt közöl egyszerre, ugy, hogy egy év alatt 30—40 kötetnyi regényt, részint eredetit, részint a külföldi legjelesebb termékeket jó magyarságu fordításban kapnak az „Egyetértés“ olvasói. A ki olvasni valót keres és a **világ folyásáról gyorsan és hitelesen akar értesülni,** fizessen elő az „Egyetértés“-re, melynek előfizetési ára egy hóra 1 frt 80 kr., $\frac{1}{4}$ évre 5 frt s egy évre 20 frt. Az előfizetési pénzek az „Egyetértés“ kiadóhivatalába küldendők. Mutatványszámot a kiadóhivatal kívánatra egy hétig ingyen és bérmentve küld.

Nemzeti söresarnok és étterem

(Széchenyi-tér, szemben a pécsi takarékpénztárral.)

Mély tisztelettel bátorkodom a nagyérdemű közönség becses tudomására hozni, hogy a Széchenyi-téren levő nemzeti söresarnokot és éttermet

f. é. május hó 1-én átveszem

és ünnepélyesen megnyitom.

Konyhámnak jó hírnevére legyen szabad csak annyit megemlítenem, hogy

az országos központi lovas tiszti iskola vendéglőjét

6 éven át a tiszikar legnagyobb meglegedésére vezetem, hol abban a kitüntető szerepsébe jutottam,

hogy ő fensége József főherczeg magas elismerését is kiérdemeltem.

Sok évi tapasztalataim és a számos elismerő nyilatkozatok feljogosítanak arra, hogy a nagyérdemű közönség legmagasabb igényeit is kielégíthessem.

Fő törekvésem e téren valamint eddig, ugy ezentul is oda fog irányulni, hogy a speciális magyar konyhának méltó hírnevét megőrizzem, de egyuttal a francia konyhára is kiváló gondot fogok fordítani.

Vendéglőmben a **legkitünőbb italokról** gondoskodom. E tekintetben a legkényesebb izlésnek is igyekszem megfelelni.

A nagyérdemű közönség kegyes pártfogásáért esd

Radó Adolf,

a nemzeti söresarnok és étterem vendéglőse.

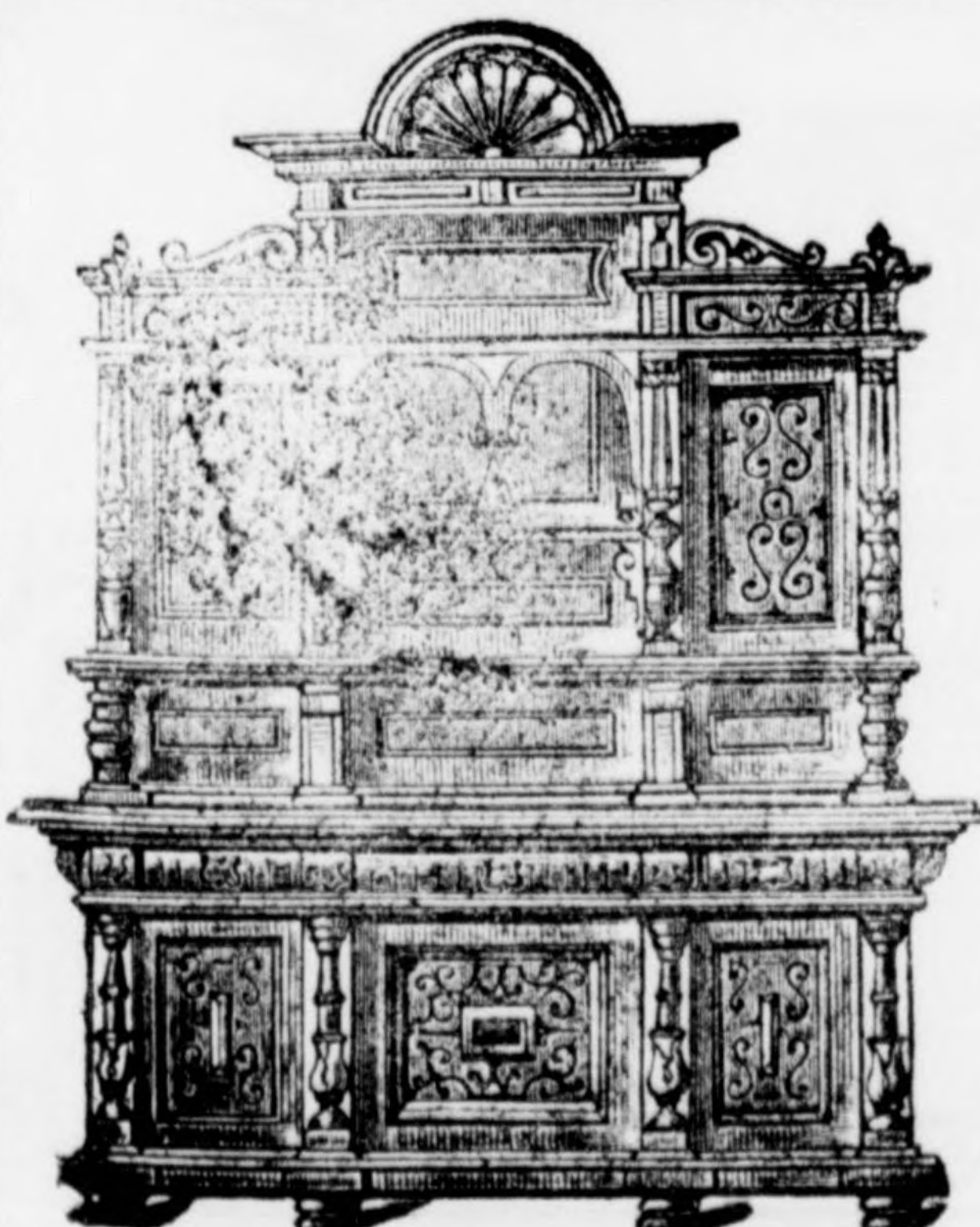
EXPEDITION VON MÖBELN
● ohne Emballage

PÉCS
HOEFMANNI KÁROLY
FUNKIRCHEN

BUTORRAKTÁR MÖBEL LAGER
und
TISCHLEREI
mit Dampfbohrer

és gőzével berendezett
ASZTALOSÜZLET

BUTOROK CSOMAGOLÁS
nélkül szállításra

ZSOLNAY IMRE butorraktára és műhelye

(tetemesen nagyobbitva)

PÉCSETT

Ferencziek-utca II. szám.

(A pécsi edénygyár raktár ugyanott.)

Nagy választékban teljes és stilszerű berendezett **alvó-, disz- és ebédlő-szobák,** mindennemű fa-, vas- és kárpitozott bútorok, képek, tükrök, függönyök, függönytartók, és minden e szakmába vágó cikkek.

Abban a helyzetben vagyok, hogy **bútorvásárlások** nálam ép oly jutányosan eszközölhetők, mint Budapesten vagy Bécsben.

Vég-kiárulás.

Másnemü vállalkozásaim miatt

divatáru-kereskedésemben
PÉCSETT,
Király-utca 1. sz. (Bazár-épület)

végkiárulást rendezek, a hol minden készletben lévő árut u. mint:
a legujabb *tavaszi köpenyek, kabátkák, eső- és por-
köpenyek* és egyéb *női divatáruk, vásznak, kanavá-
szok, selyem-, gyapju- és posztó-ruhaszövetek, levan-
tinok, kretonok, szőnyegek, függönyök, garniturák,*
valamint *nap- és esernyőket* gazdag választékban

bármí áron

az *üzlet felhagyása miatt* elárusítok.

Mint hogy ez nem reklám vagy szédelgés céljából, hanem azért történik, mert az üzlettel felhagyni szándékozom, kérek mindenkit, hogy a fentiek valóságáról meggyőződést szerezni el ne mulassza.

Teljes tisztelettel

Kepes Kálmán

Pécsett, Király-utca 1. sz.

A felséges királyi család kedvencz itala.

A KRONDORFI SAVANYUVIZ

a t. cz. közönség figyelmébe ajánlatik, mint a létező legkittünőbb savanyuviz

kitünő borviz.

Nagyhatású gyógyital a lélegzési, emésztési és vizezőszer-
vek hurutos bántalmainál, általában mindazon esetekben, melyeknél orvosi rendelet
szerint savanyuviz használandó.

FŐRAKTÁR PÉCSETT:

Grünhut és Hirschler uraknál

Országos főraktár:

BAUER LAJOS és TESTVÉRE

Budapest V. Arany János-utca 9.

Kapható mindenütt.

Minden kiállításon a legmagasabb kitüntetés.

Esterjedve az egész földgömbön.

Czigarettázók!

A ki észszerűen czigarettázik, tudja azt, hogy a czigaretta jóságánál nemcsak a dohány, hanem a papir finomsága is mérvadó. Ezért, de meg egész ége érdekében is ügyeljen minden czigarettázó, hogy a használandó papir finomsága minden kételyt kizáró legyen. Teljes megnyugvással és bizalommal használható a

„Les dernieres Cartouches“

BRAUNSTEIN FRÈRES

párisi gyárából. 65. BOULEVARD EXELMANS

valódi czigarettapapir, melynek kitünő voltát tekintélyes bel- és külföldi tudományos férfiak ismerték el. Gyárunk folyton oda törekszik, hogy nemcsak egyformán finom, de mennyiségre nézve is mindig ugyanannyi papirt szállítson. Tapasztaljuk azonban, hogy a fogsztó közönség sok félrevezetésnek van kitéve s vannak oly gyártmányok is, melyekre gyártóik cégük nevét kinyomni, a mit pedig a tisztas gyáros mindig megtesz, nem merik. Sőt oly gyárosok is vannak, kik a papirnak kezdetben eljes lapszámait és annak minőségét is leszállítják és kevesebb, silány papirt szállítanak. Ezekre utalván, bizvást hisszük, hogy minden értelmes czigarettázó a mi „Les dernieres Cartouches“ jegyű árunkat fogja használni, mely évek óta bizonyított jobbnak minden más czigarettapapirnál. Együttal figyelmeztetünk mindenkit, hogy papirosunk czimlapján cégünk neve áll

BRAUNSTEIN FRÈRES

Czigarettapapirunk és hüvelyeink gyári raktára Bécsben, I. Schottenring 25. sz. alatt létezik. Valódi francia „Les dernieres Cartouches“ papir és az ebből készült hüvely Pécssett kapható Alt és Böhm és Reinfeld A. ur: knál.

Zászlók és czimerek!

diszítésére.

Ő Felsége a király fogadtatása alkalmával!
A zászlók **gyapju szövetből** készül-
nek és rojtokkal vannak ellátva.

Nemzeti-, városi-, megyei vagy tetszés sze-
rinti színekben, **melyek esőben színeket**
megtartják!

50 cm. hosszú	25 cm. széles	Rúd és lándzsával a nélkül	—	—
75	40	drbja	—35	—28
100	50	"	—60	—50
150	70	"	—80	—65
200	100	"	1.30	1.—
250	100	"	2.30	2.—
300	160	"	3.25	3.—
400	210	"	5.—	4.50
500	260	"	7.50	7.—
600	300	"	10.—	9.50
		"	12.—	11.—

Czimereket papírra színekben!

80 cm. magas, 50 cm. széles drbja 50 kr.

Monogramok és czimerek, fára vagy vas-
lemezre, olajban festve, tetszés szerinti méretek-
ben megrendelhetők.

Csoportos megrendeléseknél és kereskedők-
nek olcsóbban!

Engel Dávid

Budapest, VII. Király utca 67. sz.

Garzon lakás,

két butorozott szoba a belváros-
ban havi 15 frtért nőtlen urnak, kiadó.
Írásbeli ajánlatok K. L. 15. szám
alatt kéretnek a kiadó hivatalhoz.

Konkolyozó (Trieur).

Csőves tengeri daráló.

Kétvasú eke.

Körfűrész.

Szeckavágó.

Szeckavágó.

Cséplőgép.

GRAEPEL HUGÓ

GÉPGYÁROS
MARSHALL SONS & CO^{MP} L^{MTD}
VEZÉRÜCYNÖKE

Y., KÜLSŐ YÁCZI-UT 46. BUDAPESTEN Y., KÜLSŐ YÁCZI-UT 46.
(EZELŐTT BROGLE JÓZSEF-FÉLE GYÁR).

Ajánl legkittünőbb szerkezetű konkolyválasztókat (Trieur) és gabona tisztító ro-
stákat, ugyszintén legujabb rendszerű sorvetőgépeket, könnyű faju kétvasú ekék-
csöves tengeri darálók-, kukoricza morzsolók-, szeckavágók-, répavágókat,
továbbá lóhere-toklászó készüléket, bármily gyártmányu cséplőgéphez, valamint
örlőmalomok és malomberendezési gépeket, nevezetesen: gabona tisztító-
(Eureka), tarárok, malom trieurok, hengerek, felhordók, dara tisztító-
gépek és malom vasrészeket; lyukasztott rostalemezek és álta-
lában mindennemű gazdasági gé-
pek és eszközöket legolcsóbb áron
és legkedvezőbb fizetési feltételek mellett.

Arjegyzékek bérmentve küldetnek.

Gőzmozgony.

Tisztító rosta.

Lóhere toklászó.

Malomkő.

Lisztosztályozó henger.

Gépolaj.

Fecskendező.

Lyukasztott rostalemez.

Répavágó.

Fűkaszalógép.

Aratógép.

Malomtrieur.

Örlőmalom.

Szőnyegajtó.

SZERSZÁMGÉPEK.
szerszámok és eszkö-
zök gépészek, kovácsok
és lakatosok számára.

Sorvetőgép.

Állam érem
haladás és versenyképességért.

Kiállítási aranyérem
szép és jó munkaért.

SCHÖNWALD IMRE

ékszerész.

PÉCSETT.

órás.

Főüzlet: Király-(fő)utca, a „Hattyu“-épületben.

Saját gyártmányu ékszerek és aranyárak.

Legszebb valódi ezüst étszerek, asztali állványok, gyümölcstartók, kenyérkosarak, zongora-gyertyatartók, visitierek stb. legnagyobb választékban.

Gyémánt- és nemes opálékszerek, karkötők, gyűrűk, fülbevalók, arany és ezüst joujoux, aranylánczok, uri és női aranyórák csinos és legujabb divatu kiállításban, eredeti gyári árban kaphatók.

Chinaezüst-árak

egészen elkülönítve legnagyobb választékban vannak raktáron és gyári áron adatnak el.

* * *

Optikai tárgyak legnagyobb választékban, u. m.: minden szemhez alkalmas legjobb

orrszorítók, szemüvegek

arany, ezüst, álmány és egyéb különféle legujabb és kellemesen ülő foglalatokban, továbbá iránytűk, Aneroid lég-sulymérők bő beosztással (magyar foksorral), nemkülönben fürdő-, szoba-, ablak- és orvosi (láz) hőmérők, színházi látcsövek. lorgnettek stb.

Jegyzet: Szemüvegeimben levő üvegek orvosi előírás szerint a legtisztább és legkeményebb, direkte optikai célokra készült üvegekből vannak.

Ezeken kívül nagy raktárt tartok minden szemhez alkalmas valódi legjobb hegyi-jegecz szemüvegek- és orrszorítókból.

